



Diarul uă dată pe săptămână: DUMINECA — Redactor SCUTURELUL — Administrator, CONST. T. STOIENESCU.

S U M A R I U

1. — Către Domnii abonați neglijenți la dat.
2. — Pe mormântul căpitanului N. Valter Mărăcineanu.
3. — D'ale dilei. Revoluția ciocionăscă se clocesce.
4. — Văntorul Grigore Ioan.
5. — Coaliție in contra guvernului.
6. — Amicul Al Gr. C.
7. — Virtutea și fetele ei.
8. — Cântă cucleu.
9. — Scărături bibliografice.
10. — Româna în prisone.
11. — Circul răsboiu, corespondență particolară a Ghimpelui.
12. — Renegății.
13. — Deslegarea cuvintelor pătrate.
14. — Bibliografie.

De câteva săptămâni, Ghimpele nu mai poate apărea regulat în tōte Duminicale.

Vina e a multora, nu ense și a noastră, cari amu făcutu totu ce-amu putut face 'n restrînsele mijloce ce ne procură prea restrînsul număr alu abona-

toru. Amu luptat de 18 ani, amu luptat cu neclintire 'n timpul celor 5 ani ai dinastiei Catargiu, și amu suferit și 'ntemnițari și persecuțiunile cele mai vi-

clene. Adi nu mai putem merge, căci și 'mprejurările și abonați voiescă a ne părăsi. De aceia eramu hotărîti a 'nceta cu desăvîrșire, și pote că vomu și 'nceta, déca acăstă stare de lucruri va continua pentru Ghimpele.

In totu casul, abonaților care ne-a reamasu credincioși și cari și-a împlinitu către noi tōte datoriele, astfelu în cât se le multămim cu recunoșință, abonați nu voru perde nimicu, căci abonamentele compezează cu numerele, éru nu cu Duminicale. Apoi cându va fi se 'ncetăm, le dăm deplina 'ncredințare că pentru restul abonamentului nu voru rămâne pagubaș, căci și li se va restitu în banu, séu li se va da 'n schimb publicațiuni asupra căroru voru fi consultați déca le primescu.

Amu dori din tōta inima ca acăstă

din urmă tristă prevestire să nu se 'ntempele; totul depinde érăși dela d-lorū.

PE MORMENTULU CAPITANULUI VALTER

Odihneste-te în pace fiu alu terei multu iubit, Si-alu tēu nume în vecie de Români va fi slăvit. Toți acei cari în pepturi mai au susțe Românescu. Plângu unu luptătoru ca tine și-a mōrte pismuescu. Căci e dulce, este falnicu, a muri în bătălie. Ca să-infrangi pe celu ce calcă dreptul mamei Românie, Se înfrunți fară sfială glonțul crudulă pagânu. Ca să faci să se înalțe fala némului Românu. Asvirlitu-te-ai ca leul printre rândurile pagâne. Ca să 'mplânu pe ale loru didur semnul armelor Române. Tinta tu a fostu ajunsă tu ca bravu a murit. Sângel-ți stropi vrăjmașul decimat și biruit. Odihneste der în pace fiu alu terei multu iubit. Si-alu tēu nume în vecie de Români va fi slăvit.

C. N. Cornățianu.

D'ALE DILEI

Tōte le aui încercat nobili votatoru ai părinte lui Tache; numai la revoluțione nu se gîndisera pén' acumu.

Dérū s'a gândită și o facă negreșită.

Ne 'ntrebașu cumu? Iaca bine. Prin atîțări, prin calomni, prin sciri mincinose, prin icosari și rube, prin răspândiri de scomote perfide.

Buni-óră, soiari din palatul Drăciei ne spun pe tōta diuă că lumea trebue să ieă ciomagul și să răstorne guvernul, care aui dusu armata să fiă omorâtă, care a săracit téra cu răsboiu, care i-a scosu pe d-lorū din funcțiuni?

N'ați citită cumu alti soiari, totu din acel palat spusă că guvernul aru trebui se impuie Turilor și Rușilor pacea, spre a scăpa de oru-ce bătălie?

N'ați mai citită în fine gazeta altoru tempi soiari, care spusă că trebuie spenđurați cei de la guvern, pentru că instituit garda națională, de care nu le e frică de locu, cumu nu e să recelu de pisică?

Citiți, mă rogă, tōte acestea, și veți vedea cătu progresu face patriotismul, înțelepcinnea și buna-cuvintă la acesti fideli închinători ai bătei și borcanului protopopescu.

Astfelu déru, revoluția e gata gătită. Cadrele electorale, chemate sub steagurile formate din servetele furgăsite de la Sépte-Nuci și Parisiana, suntu tare ocupate cu recrutarea de prin birturi, cafenele,

cârciumi și dughene a deliilor ce aui să dea asaltu puterii.

Parucicii, puș sub ordinele directe ale vinăralui Molie, lucrădă planul strategic alu asaltului. Năcalnicii din Spirea, Delea și Golășei iși pregătesc cuartierele partiale pe ostavce.

Zăntăicescu va primi funcțiunea de adjutanț majorul alu lui Hiohoț, éru Mnrătura — înhăită cu toți Ciulfengheri, Ciulinii, Baueri, Predatori, Grandomanii și potaiele de Diane voru forma stătulu majorul alu armatei active de operațiune.

Represențația va fi din cele mai mucalite. Ea se va da pe strade, fără parale. Numai luptători-votatori voru primi uă misă de campană.

Ci-ca saltimbancii se voru arăta forte viteză, în conformitate cu resboinica situațione a partidei conserfătore.

Pen' atuncă, țineti-vă hohotele, ca să le 'ntrebuițați cu acea nostimă comedie.

VĂNĂTORULUI GRIGORE ION

Ce strigăte de «Ura!» resună 'n depărtare?

Ce ramete de tobe? Ce sunetă de fanfare?

Adi tulbură orașul tăcutu și linisită?

Pe ori și care frunte, ori cătu de inegrită,

Lucinda veselia o văduă intipărită,

Strigări: «Trăiască Ostea!», s'audă necontenit.

«Trăiască România! trăiască Văنătorul!»

Si «Ura!», 'n miu de locuri răsună, iar poporul

Alergă și se 'ndesă. Ce vrea să vadă elu?

Ce caută... Dar iacă în cale se ivesce

Uă mare omenescă; d'asupră se zăresce,

Cum fălfăe prin aeru, un verde vechiș drapel.

Pe dênsul semi-luna se vede zugrăvită,

Dar este 'ntunecată: se scie umilită,

Iar stelele din giuru' ca ea s'a 'ntunecat.

De ce?... Caci Vănătorul cu brațele române,

Prin glonțe și prin mōrte, din brațele pagâne,

De crime 'ngreuiate, cu fală l'a luat.

Si'l pôrtă cu mândrie să vădă România

Că incă mai trăiesc mărire, viteja,

In filii ei de astă-dă, ca 'n filii din trecentă.

Să vădă că ei incă mai potu să umiliască

Pagâna Semi-luna, căci fala'i ostăsiască,

Drapelul ei celu verde, să'l smulgă aui putut.

Si éea: totu poporul acuma se opresce

În fața gloriose statu care'l privesce.

Mihaiu 'să-ajină ochi spre mândrul Vănătoru

Ce-aplăcă și i închină drapelul falnicu, verde,

Vedeți cum Semi-luna lucirea'i mândră 'să perde

Iar statuia tresare d'unu dulce, viu, floră.

«Trăiască România! trăiască Vănitatorul!»
Si «Ostea Românescă!», resună 'n totuș poporul
Si floră, cunune mândre, aruncă pe soldatū.
De vîcuri trei aprópe, iubita noastră țara,
N'a mai privit uulturul să-nfigă crunta și ghiară
In cela ce popore în sânge a scăldatū!

Dérastă-dî cu mărire spre fiul ei privesce:
Elu pôrtă Semi-luna, ce nu mai strălucesc,
Răpîta de pe câmpul de foc și de omorū!
Dovada pălăria și de glonțe ciuruită,
Ce-a statu în fața morței, pe capu neclintită,
Si STEAUA ROMÂNIEI, acest pre scumpu odoru.

'Nainte! fiu alu terei, p'a gloriei cărare!
'Nainte! da, si fiu ca'n luptă ori și care
Să aibă alu tău sufletu, alu terei fiu iubitū!
'Nainte d'er cu toți! și-alu vostru mândra nume
Va fi înscrisu cu auru în carte de renume
Si de urmași în vîcuri va fi, vitej! măritu.

JULIUS J. ROSCA

COALITIUNE IN CONTRA GUVERNULUI

Urgia Mototolului Gunoielor se gătesce să mai aducă uă nouă urgiă pe capul nostru.

De cătău-va timpu toți acționari și toți concesionarii Urgiei, cu cătei cu purcei, se vaită mereu ca Jidovi: *Hei! vai! ghival!* că pagubesc grozavu, adică: în locu să căstige sută la sută, căstigă numai nouă-deci... Pagubesc grozavu bieții acționari și concesionari! Ați mari frichi să nu perdă totu gheșefulu, căci dea se vaită că a neceput să perdă și din capete.

Dău! «Ghimpele» se gădilă la urechia, găndindu-se, nu atât la perderile imaginare ale urgiei, despre carii doresce din fundul său anime și alu sufletului, impreună cu totu publicul fumător, să fiu adevărate; cătă la vîntările jidovesci ale acționariilor și concesionarilor carii, ca să nu mai perdă pe viitoru, au făcutu uă grăznică coalitiune în contra guvernului, care se va constitui după ședința ce se va ține la 28 Septembrie curentu, pentru care s'a trâmbitău să vină toți gheșefarii, din totu colțurile lumii, ca să se opună cu viață, cu forța armată, compusă din toți Agenții ei, în contra guvernului; ca să 'și apere sumă de 20% ce, după contractu, va trebui să o plătescă; să și păstreze neatinsu capitalul căstigat din atâtea ciordelii, și să nu plătescă guvernului, nici morți, măcaru uă para chiioră, uă lăscae frântă, peste cei dă; pentru că guvernul nu 'l-a osândit, nici pene astă-dî incă, pentru toți hoții pe față, pentru toți jafurile și despuierea bieților cultivatori, căror le lăua 1000 de oca de tutunu dreptu 500, după cumu esia la cîntarul urgiei, drept ea funia 'n traista țiganulu, și le plătea căte 80 banu ocaua pe care noi o plătimu ei cu 60 și 40 de francișori. Si vedetă minune! Urgia perde de focu! Perde chiaru cându ne ia căte 1 leu și 25 banu p'unu pachetu de tutunu, nu de 600 dramuri cum ilu cumpără, ci de 6 dramuri!... Daru și aceste 6 dramuri credetă că suntu intocmai totu-déuna?... Ferescă Dumneudeu!... Cuconu Proconozi se preambă pe podu, căscându gura 'n totu părțile și arestandu totu pe bieții pagubași, daru nu vîdă de locu ce se petrece prin pregiură.

Așa! Urgia se vaită că guvernul 'și-a călcătău îndatoririle prescrise în lege. Nu scimă Dău! care din două. Ni se pare că totu Urgia e cu musca pe căciulă, căci, nu numai că a făcutu hoțele cele mai neaușite și speculele cele mai cotcăresc, daru nici nu vrea să scie de lege, pe care-o calcă ca p'ua terfelogă 'n piciore!

Să vă dămă uă dovadă de ceia ce dicem? Bine! Unde se prevede 'n lege specula nerușină prin Contracci, carii plătesc ocaua de tutunu sermanulu cultivatoru cu 70 parale?... Sépte-deci parale! și nici acelea plătite cu cinste, scoțendu-i căte-va sutisore de ocale la cîntarul și căte-va decimi la lemnele téncurilor, carii, nefindu mai grele de 4 sau 5 oca, le prețuesc 10 și 16; bez incă 1 oca frângia cîntarul, și căte și mai căte!... Bietulu muncitoru! prin căte jafuri trebue să mai trăcă!

Hei! Hei! lelită Urgia!... Căte chitibuse n'am avea de arătat! Căte cărcări de lege! daru apropos, incă una: Cum rămâne cu articolul din lege, în care se prevede a nu se pune nici unu foncționarul streinu în serviciul Urgiei?... Noi pe toți cărările nu 'ntînlîmă de cătă numai streinu: ba agenții, ba debitantii, ba de toate... Si Magasinul de specialitate de unde l'a mai scosu? Se vede că din pozumar, de ore-ce în lege nu se pomenesce nimicu d'asemenea.

Daru să o lăsămă în voia Domnului!... Publicul scie în destul ce plătesc pelea, făcută pe jafu, a Urgiei; cu toate apărările, cu toate temăriile ce «Surugiu Financiar», fără finance, i le cădelnițează cu slobozenie și belșugă. De! ce să dici? Frații de meseri trebuie să se susțină, să se apere, să și dea mâna la nevoi, și apoi... oru mai mișloci și ei pentru vr'uă *gratiare*.

Hei! Hei! frate Curechieru Financiaru! lasă pe hoți și pe jefuitori cu hoțile și jafurile loru, și tu 'tă vezi de trebșora ta, c'apo de... ne cam dai bănueli. Publicul, care e destul de fript și păr-jolit cu gunoile Urgiei, e decis să nu mai pue mâna nici p'unu terfelogu ce apără pe cei ce lă frige și lă părjolesce.

Incheiându zicem: Vecinica ei pomenire! și să fiă după pofta animei și dorința publicului fumător.

Ghimpoiu.

AMICULUI AL. GR. C.

Dău mă crede de cocone
Si sălone
Suntu sătul.
Cunoscu a loru perfidie,
Ironie
In destul.

Vă spunu dreptu ori-ce 'mă-ă face,
Nici că'mă place
Să privești,
A loru fete fasonate;
Bă dău frate
Le urăscu.

Multă voru fi cari 'mă voru spune
C'amă nebune
Cugetări;
Ba scu chiaru că 'n locu să placă
Au să facă
Supărări.

Insă n'amă ce face, frate
Din păcate
Eșu nu scriu.
De cătă inima ce'mă dice
Si — amice —
La ea șiu

Cânte altii, de le vine,
Eroii e
De salonu.
Pe mine nu mă inspiră:
Nu am liră
De bon-ton.

Ci eșu cântă frate, mă crede,
Lunca verde;
Si iubescu.
Draga iie tărăncă
Angerescă
O găsescu.

Căci uă inimă sub iie
Este vie,
E de focu:
In ea nu iu cochetăria:
Perfidia
N'are locu,

Place'mă alu tărăncă zimbetu,
Căci din sufletu
E născutu.
Nu e zimbetu de nevoie,
Ci' de voie:
'I mai plăcutu.

Si sărutu dragu și dulce
Dău te duce
'N paradișu.
Căci duioasa ei iubire
E din fire
Si,... amă șiis!

C. N. C.

VIRTUTEA SI FETELE EI

Eata-mă-să, Români!

Nu'i așa, că față'mă e palidă și ochi stinși, de căndu nu mai suntu cu voi?

Fetele mele, *Abnegația și Indurarea*, mai re-mase în sinul vostru, prin bordeele sermanilor; insă pe mine m'alungară peste hotare, *Interesul și Desfrenul*.

Și dacă nu mă durea inima de fetele mele, și nu mă 'nduplecăm de chemările mergătorilor înainte a deșteptării Vostre, și astă-dă nu veneam.

In fine, eata-mă-să iarăși între voi, eu, virtutea și fetele mele.

Români, pentru luptele vostre de vîcuri și cu atatea neamuri, Providența și eșu, vi le harădescu vouă că soțe.

Eata-le pe toate, imprejurul meu. Uitați-vă la densele. Ce adunare frumosă! Suntu simple. Fruntea și grumajul farde podob; aceste suntu date numai vrăjmașilor mei de morte, Desfrenu și Interesul. Stăpânescă aceste pe cei ce vă voescu reul.

Pe fetele mele le însotescu taria, curajul, abundența și fericirea; și 'n țările locuitorilor pe care ele îi iubescu, curgă părae de lapte și miere.

Eatale una căte una!
Vin-o, tu, antei, *Unire*.

Priviți-o, căt de mândră și voinică e! Poporele ce se cunună cu dênsa suntu tară și rău voitorii lor și plăcă fruntea cu rușine.

Inaintește Prudentă.

Privirea tea este blândă și fruntea puțin încreștită. Mintea 'tă în totu-dé-una cercetă cu cari petre este bine de zidit și pe care cale e bine de a-pucat.

Români, de veți avea mintea și igrijirea ei, în calea vieței, veți înălătura multe stânci.

Vin-o, *Entuziasmare*.

Tu ești săorele ce dai viață și fără tine lumea ar fi statu în amortire.

Tu dărău, ce aprindă inimile la fapte mari și la lucru, aprinde și inimile Românilor.

Cutedă și tu rușinosa mea fătă, *Abnegația*.

Casa și măsa tea pene acumă, fuse casa și măsa tăranului.

Arată-te în fața surorilor tele, destul aștău prin borde, ca se potă toți Români a te vedea.

Cându ei, voru pune binele țără înaintea binelu casei loru, seceta nu va mai băntui ogorele și abundența va curge în teră.

Vin-o, *Indurare*, sóță nedespărțită a suorei tale, *Abnegația*.

Tu aș iubită așa de multu pe Români, că vîcuire n'aș putut să te simulgă din peptul loru.

In fine, aide, și tu, *Activitate*.

Mâncile 'tă suntu în totu-dé-una sumese și gata pentru lucru. Ești sprintenă și plină de viață și nici uă dată nu te moleșesci.

Poporele, care te aș în viața casei loru, suntu fruntea poporelor și facă civilizație.

Români, aceste suntu fetele mele și sătele vostre, iubiți-le, și cerul va împlini dorul inimii vostre.

Gri-cré.

CANTA CUCULU

Cântă cuculu cântă,

Cântă de mi'ță svântă

Roua de pe flori;

Codru 'ntregu răsună,

Voinicii s'adună

In a dilei dori.

Totu voinici de frunte,

Din câmpu și din munte,

Inalți și spătosi;

La brâu cu pistole,

Cu flinte la sale,

Ageri și frumoși.

Flintele 'să încarcă,

Si cu toți se 'neceră

Cari 'n țintă tragă :

Sorele să-opresce

In drum, și privescă

In spre ei cu dragu.

* * *

Colo-n poenită
Este-uă copilită
Si unu voinicel;

Elu la sănă o strângă,

Si ea duiosu plângă :

Ară merge cu elu!

«Să mă ieș cu tine,
Bade, că multu bine
Ti-oju prinde și eșu

Atunci când păgânu

Ită va sdobi sămul

T'il voiă da p'ală meu

Si-'i luptă nainte,
Veți luptă fierbinte,
Pentru țera ta :

Astă scumpă mamă,

Ce pe toți ei chiamă

Adă, și să luptă.

Bade, fie-'tă milă,
Căci suntu uă copila

Ce altu sprijinu n'amă,

Nică mamă, nici tată,

Suntu o biată fată

Făr' nici unu limană

Si de te voiă pierde,
Dragulă meu, mă crede
Că mă pierdă și eșu!

Ia-mă dărău cu tine

Si 'tă va prinde bine,

Si-adjuțatorul meu.»

* * *

Buciumul răsună,

Voinicii să-adună

Si s'aruncă pe caș :
Sorele s'opresce
In drum, și privesce
Mândrul lor ală.

Tot suntă jună în flori,
Tot plini de vigore,
Căci tot suntă Români;
Mergu veseli, sburdalnică;
Calari pe caș falnică
Către ei păgână.

Merge mândra oște
Pe cărări; pe côte,
Până ce-a adjunsă
Pe-u 'ntinsă câmpie,
Si-ntr'o bătălie
Pe păgână i-a 'nvinsă.

* * *
Dér colo, d'u partă,
Unu voinicu se sbate
In vrășmașă mereu.
«Te-amă resbună, Bade,»
Dice : și-apoi cade
In săngele scu !...

C. N. Cornățianu

SCÂRȚÂITURI BIBLIOGRAFICE

Slava tie Dómne! că, în cele după urmă, începu și căruța literaturăi Românescă să se mai uriască din locu! Rótele i au început să se scărție. Scităi cari suntă? — **Albina Carpaților, România Literară și Globul.**

— Dar ce felu, numai trei róte?...
— Așa! cea d'a patra o asceptăm să 'ncépă a se urni și dênsa.

Pin' atunci insă, noi să vedem de ceste-alte, ce le plătescă cherestea?

Albina Carpaților, care-apare în Sibiu, redactată de d. I. Al. Lapedat, ni se pare, și-așa este chiar, că i cea mai tăpăna și cea mai cu șicu rótă a căruței literaturăi, din tóte cele-l-alte.

Cercul, obedile, spîtele și căpățina, sau cumă amu dice: chârtia, tiparul, icônile și subjectele tratate 'ntr'ensa, lasă prea pucinu de dorită. Numai vorbele de : stașnicu *refuză*, *simulând*, *crudel*, *desperațione*, etc., ar fi bine să lipsescă cu totul, aru trebui să fiă smulse, ca nisice buruienii rele, din câmpul atâtă de 'ncântătoru ală stylului în care e scrisă nuvela «*Amor și Răzbunare*». — Incă ce-va : Destul ni-e capul și mintea împuiață de bombe, glonțe și torpile, și-aru fi bine ca luând în mâna uă fioii literară, pentru ca să ne mai dregem capul, să nu mai dâmă și aci iară de *torpile*, căci, ori-câtă de gingești aru fi chipul în care s'ară vorbi de dinsese, totu torpile suntă. Aru fi mai bine ca d. Lapedat se ne dea, pe viitoru, bucați grățiose cum suntă : Cându esemă cu tine, Nu fiți!..., *Amorul*, *Terei mele, Suspine*, etc., cari ne-ară fi legănată anima în dulci reverii și ne-ară fi făcută să uităm grijele răsboiului, ne mai audindu vajaitul glonțelor, isbuenitul bombelor și esploziunile torpilelor.

România Literară, care-apare 'n Iași, redactată de nu scimă cine, e rótă din topori, necioplăta. Chârtia și tiparul suntă de rându : Greșelele mai la fiă-care liniă. (N'oră fi sciindu să i facă corecțura ...) D'altu-mintrelea «*Stroia Banditului*» ne face să cumpărăm rótă numerale în cari se publică; căci este una din istoriele cele mai interesante și destul de bogată în acțiuni : fiă-care număr ne lasă cu curiositatea și nerăbdarea în animă d'a sci urmarea cătu mai curându. Îi mai lipsește floricelele versificate : nădăduim că cu timpul va 'mplini și-acăstă lipsă imbuñătățindu-i totu de-uă-data și cherestea. Recomandăm ca *garadele* să fiă mai bine versificate, și, dacă autorul nu cunoșce arta d'a face versuri, s'o 'nvete.

Globul, să rostogolescă 'n Bucurescă. A 'ncépută cu basme : *Călătoriă, cu tunul, de la pămînt la lună* : traducția după traducția, care perde multă din originalitate. Nu scimă ce noimă are titlul astă! Se vede că, cei de la numita fioi, au de gându să ne spună numai povestă despre pămînt, despre lună, despre Vârcolacă, despre sôre, și căte și mai căte; adeverată dicătorea românescă : căte 'n lună și 'n sôre.

Ară fi mai bine să ne spună de sub pămîntu și de peste sôre, că i ce-va mai nuoă, decă nu niscașăva grățiose nuvele bine scrise ca «*Tata Ciorpacă*», pe care l'amă citită cu placere, și de cari nădăduim că ne va da publicate pe viitoru. Ce-va trebui să observăm : și-acă, ca 'n tóte cele-l-alte, poesiele lipsescă. Bre!... dar vrășmașă neimpăcați mai suntă și redactorii astorii foî *literare*, ai Mu-

sei Erato!... Nică unul nu se gândescă la dinsa : aș oropsit-o cu totul! Se vede că nu scu că, de le va lipsi bucațile patronate de Erato, nică uă cuconică nu va pune mâna pe foile d-lorū, și astă-dă nădejdea de literatură e 'n cuconică, de oře-ce cuconică se ocupă numai de politică.

Încheiându, le urămu vietă indelungată și fericită.

Ac-u-șor.

ROMÂNCA ÎN PRINSOARE

P'uă sofa de cită ca frună
Stă Sultanul tolănită
Lângă elu ostași ca spuđă
Priveghiađă neclintită
Si tacerea e adêncă
Nu se-aude nici murmură.
— Be Aly! se mi se-aducă
Acea flică de ghiaură.
Si îndată prin mulțime
Uă fecioră 'și face locu
Vie, plină d'agerime
Si din ochi'i vîrsându focu —
Be! Hanâmă ia spune mie
Cugetat-ai în destulă
Voești tu se'mi fi soție
Te facu mare pe Stambulă
Séu de nu, colo de furcă
Amu în cugetu să te-atârnă.
— Moru mai bine! suntă Româncă
Tu esci câine! Esci Păgână.

26 Augustă 1877, Găujană.

C. N. Cornățeanu.

CIRCULU RESBOIULUI

Corespondență particulară a GHIMPELUI

Karaskradajaikioi, 17/29 Septembre.

De la iscarea conflictului orientală amă plecată pentru a trămită nouătăi la aii dumneavostă cititoră; din nenorocire tocmai la 30 Augustă sosiș în Turcia și prin urmare am mancarisită de la sarcina ce'mi propusesem. Causă a fostă că în locu d'a mă duce cu vaporul, mă pusesem într'a lui Caragea băsică, care după cum sciță, necunoșcându-i-se direcția, m'amă pomenită că m'asvărle tocmai la Stockholm. A trebuit să staă, în acestă locu din Portugalia, pînă cândă găsiu uă copae pe care mă transportau în noptea de 30 Augustă la *Gornji-Buzdugan*, două chilometre departe de Constantinopole și de Madrid. Iute m'asvărli p'unu catră căruia baș-buzucă și tăiaseră coda, și ca fulgerul sburău ca să aflu de ale răsboiului.

La plecarea mea din Bucurescă sciamă că Turciș să pregătescă a se bate cu Herțegovinenii și Bosniacii, acum mă trezii cu alta : pe lângă militarii turci, cari erau cu șepci și căciulă cu pene de curcană, văduii soldați ruși cu fesuri.

In trei dile ajunseiu la quartierul generalu turcescă a căruia localitate nu este permisă a se spune. Aci dominea uă linisce profundă; toții oficerii beau cafele și se scărpiu pe spate cu uă bucată de lemnă, care era atârnătă de moșul șepcei, șeful statului majoru, ală căruă nume nu'l și minte fiindă că l'amă uîtată, și scosese moșii și făcea la ciorapi pentru soldații cari voru apuca campania de iernă. Elu se rugă la *Alah* și la *Mahomet* ca să remâie mai puțină Turci, pentru ca să facă mai puțină ciorapi. Cându plecau din quartierul generalu oferă 10 parale lui Husmet pașa pentru ajutorul armatei turcescă, pe care le treceu într'a dumneavostă socotelă, ilu întrebări de forțele armatelor beligerante. Elu îmi spuse că nu pote să scie numărul armatelor turcescă, care suntă ca frună și ca iarba, daru totu ce pote sci e că armata Ruso-Română nu se urcă la mai multă de 2000 șmeni și 333 ca, cari suntă cu totul lipsiți de muniționă și provisiori. Acăstă scire iute o telegrafă la *Neue Freue-Presse* și la mai multe gazete din Hotentotia.

A două-spre-decea di de la sosirea mea mă intâlmii cu *Mehechecmet-Ali-paşa*, care m'anunță că a invinsu pe ruși la Cercowna. Noutatea acăstă pote cătă afiat'o și d-vostă, decă veță fi citit'o său decă vă va fi spus'o cine-va.

Eu mă îndreptai spre *Rusciuk* cu catărul meu care primise de la uă ungurică de caritate din *Semi-Luna-Roșia* uă bună porțiune de pilafă. Intraiu în *Livan-Tobia*, unde se acceptă sosirea mai multor artileriști: *Ghebos-paşa Guliță-Efend*, *Pantazi-bey* și *Mim-s-paşa* fără de care nu se putea începe bombardamentul Brăilei.

De la *Rusciuk*, pentru ca să nu mă depărteză multă, mă dusc la *Kars* unde mercuriul termometrului să lăsase la 48 sub 0, fiindă situată orașul chiară sub e-quatoră. Voi amă să facu și aci oře-care cercetări, dără fiindă că găsiu pe toții turci dormindă nu voi să le mai tulbură linistea și plecăi înainte pe *Marea-Roșia* spre *Vidin*. In *Vidin* nu găsiu de cătu duoă militară Turci; aflaiu că cei-l-altă se duseseră la *Birmingham* pentru ca să se unescă cu armata lui Osman pașa de la *Plevna*. De la *Vidin* trecu în Dunărea la *Adrianopolis*, unde mă intâlnii cu corespondentul *Telegrafului*, care luase obiceiul d'a bea cafea. Fiindă forte ostenită, după ce plecăi de la Adrianopole mă oprir la *Karakradajoiokioi*, de unde își scriu acăstă corespondență cu «sănătate și voe bună.»

Kuşkebak.

Corespondentul lui *Neue Freue Presse*, ală *Ghimpelui* și ală mai multor gazete din Hotentotia.

RENEGAȚII

Voi ce nu 'ntelegătă scopul pentru care noi luptăm, Pentru care cu plăcere vomu sci viață să ne dăm. Veță astă că vremu uă tăra, cu ea liberă să trăim. Tăra este mama nostră și noi mama ne iubim !!

Neatinsă ne'ī rămasă de la moșă de la strămoșă, Neatinsă vomu păstra o căci suntemu, și noi vînoșă. Scimă și noi ce e iubirea tărei care ne-a născută, Si cu sângă apăra-vomu pămîntul ce ne-a crescută.

Vie hordele barbare, si de lucru le vomă da ! Coloc în Dunăre cu toții, ei mormîntul 'și-oră astă, Pentru voi avemă disprețul ce cu dreptă ilu meritați. Ce i mai bună de cătu disprețul pentru nisice renegăti ?

Tremure copiilor vitregi, ce în vine mai uă sângă, Tremure și celu ce rabdă lanțul negru care 'lă strînge, Tremure ! căci astă-dă stăua libertății a răsărită : Tinerimea viguroasă către luptă a pornită.

Va lupta, va sci să lupte : pentru tăra ce iubescă Va lupta fără sfială, va lupta totu voinescă, Căci ea are încă în vine sângă mândru Românescă : Români scu să se lupte și mórtea despreușă.

Ia priviți-o cum păsesce cu mândria către mórte. Séu mai bine spre mărire, căci în peptu' ei se bate Sufletul ce-uădinișă bătu în peptu' de Românu, Si în vinele ei surge singe bravu... singe străbun !

C. N. Constantinenu.

DESLEGAREA BUNĂ

Nu a cestiunei orientului care stă în gura tunului, ci a cuvintelor patrate din numărul trecută, am primit de la următoarele persoane :

T. I. S. — C. T. S. — Zaharia Boerescu, — B. P. — M. A. — G. Costăchescu, — chiu-chiu, din Bucurescă. Buftea din Iași. Dem. Constantinescu din Atârnău și Eugenie Baton din Bolgrad.

In urma acestorui persoane, ne-a mai venită deslegări fără înfocate prin Ballon de la Osman pașa, Muctar pașa, Mehmed-Ali pașa, Fazlî pașa, Eub-pașa și altii care ne spune că astăptă cu gura căscată și mațele chioroindă recompenza promisă de autoru, și pe care suntemu siguri că le-o va da negreșită armatele aliate în lipsa autorului.

BIBLIOGRAFII

A cșit de sub presă și se află de vîndare la tóte librăriile interesantul opu *Dómna Stanca soția lui Mihai Vitezul*, studiu istoric 1560—1604, de Gr. G. Tocilescu.

Cate - va cuvinte asupra intrării în acțiune a trupelor noastre, studiu mitologic de general Fasole Fasolescu.

Mémoire sur la question des Tabacs en Roumanie de 1864—1872. Par Alexandre Emanuel Floresco. Ancien conseiller d'Etat.

NUMAI FRANC

Va ești de sub presă :

CALENDARULU OGLINDA DRACULUI

cu mai multe gravuri xilo și litografate, cu unu bogat asortiment de stihuri și de proze.

NUMAI FRANC

ROMÂNI SUNT ȘI AĐI DEMNİ DE STRĂBUNIİ LORU CARİ ȏ İNCUNUNA.

